

MUZYKA NAM BLISKA MUSIC CLOSE TO US

Gustav JENNER
Claude PASCAL
Jerzy MĄDRAWSKI
Paweł KOREPTA
Jacek ROGALA

Mariusz BARSZCZ clarinet, bass clarinet
Piotr SACIUK piano

Jerzy MĄDRAWSKI accordion
Małgorzata SKORUPA violin

Mariusz Barszcz pragnie serdecznie podziękować **MACIEJOWI MILEROWI** za sprawowanie technicznej opieki oraz korektę i dopasowanie instrumentów.
Mariusz Barszcz would like to express his gratitude to **MACIEJ MILER** for providing technical support and for adjusting and aligning the instruments.

© **DUX, DUX 1342**, 2018

Nagrania zrealizowano w sali kameralnej oraz w studio nagrań Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, w grudniu 2017 r. oraz od lutego do kwietnia 2018 r.

Recorded at the Chamber Hall and at the Recording Studio of the Grażyna and Kiejstut Bacewicz Academy of Music in Łódź, December, 2017 and February–April, 2018.

KRZYSZTOF SZTEKMILER

Reżyseria nagrania, montaż, mastering | Recording supervision & sound engineering, editing, mastering

ŻANETA PNIEWSKA

Tłumaczenia | Translations

MARCIN KŁYSEWICZ

Zdjęcie na okładce | Cover photo

MARCIN KŁYSEWICZ, RAFAŁ DYMERSKI

Projekt graficzny | Graphic design

RAFAŁ DYMERSKI

Skład tekstu | Page layout

MARCIN TARGOŃSKI

Redakcja | Editor

DUX Recording Producers

Morskie Oko 2, 02-511 Warsaw, Poland | www.dux.pl, e-mail: dux@dux.pl

MUZYKA NAM BLISKA MUSIC CLOSE TO US

Gustav JENNER (1865–1920)

Sonata G-dur op. 5 | Sonata in G major, Op. 5 (1898)
na klarnet i fortepian | for clarinet and piano

Claude PASCAL (1921–2017)

Six Pièces Variées (1965)
na klarnet i fortepian | for clarinet and piano

Jerzy MĄDRAWSKI (*1961)

Epitafium | Epitaph (2014)
na skrzypce, klarnet basowy i akordeon | for violin, bass clarinet and accordion

Metamorfozy | Metamorphoses (2015)

na klarnet basowy i akordeon | for bass clarinet and accordion

Paweł KOREPTA (*1976)

Intermisum (2017)
na klarnet solo | for clarinet solo

Jacek ROGALA (*1966)

Postcard from Recoleta (2017)
na klarnet solo | for clarinet solo

Mariusz BARSZCZ klarnet, klarnet basowy | clarinet, bass clarinet

Piotr SACIUK fortepian | piano

Jerzy MĄDRAWSKI akordeon | accordion

Małgorzata SKORUPA skrzypce | violin

„**Muzyka nam bliska**” – takim tytułem zapraszamy Państwa w kolejną muzyczną podróż. Tym razem szlak wyznaczy nam klarnet, instrument o niezwykłych możliwościach technicznych i wyrazowych. Obecny jest w składach orkiestr i zespołów, a barwą swą, nieco ciemną, modulowaną, głęboką, przywodzi na pamięć brzmienia romskich i żydowskich kapel, wędrujących z muzyką po europejskim kontynencie. Wyrazistość brzmienia klarnetu zachęcała od dawna wielkich kompozytorów do powierzania mu ważnych ról, do eksperymentowania z jego barwą, możliwościami technicznymi i współbrzmieniem z innymi instrumentami. Na niniejszej płycie prezentujemy Państwu kilka spotkań z klarnetem w różnych odsłonach, w wykonaniu i interpretacji doskonałego muzyka, Mariusza Barszcza oraz towarzyszących mu artystów.

„Nie zrobiłem kariery ani jako kompozytor, ani jako dyrygent, bo zawsze robiłem coś jeszcze” – zwierzył się w jednym z wywiadów **Jackek Rogala (ur. 1966)**, człowiek o niesłychanej wprost twórczej energii, którego różnorodną działalnością artystyczną, pedagogiczną, popularyzatorską i dziennikarsko-radiową można by obdarzyć niejedyn życiorys. Trudno się jednak zgodzić z jego stwierdzeniem, gdyż kompozycje Rogali cieszą się popularnością i są znane również za granicą, choć większość z nich powstała na początku jego działalności, w czasie studiów kompozytorskich, które Rogala odbył u profesorów Marty Pstrokońskiej-Nawratil i Marka Pijarowskiego. Jednak kompozytor zapewnił, że z kompozycją tak naprawdę nigdy się nie rozstał. „Często komponuję,

zaspiając, więc może kiedyś, gdy będę miał już więcej czasu, wróć do pisania muzyki, bo zawsze sprawiało mi to przyjemność” – powiedział w wywiadzie.

Tradycje muzyczne w pochodzącej ze Śląska rodzinie Jacka Rogali sięgają co najmniej dwóch pokoleń wstecz – jego dziadek grywał amatorsko na klarnecie i saksofonie, występował w orkiestrze dętej miasta Brzegi. Grywał także ojciec, a profesjonalne muzyczne wykształcenie zdobyła także siostra artysty. Rozmaitość instrumentów i zainteresowań, jakie od dziecka otaczały kompozytora, sprawiły, że stał się on niezwykle otwarty na pomysły, co widać w jego kompozycjach, szczególnie wokalnych, w których m.in. pojawiają się dziecięce głosy chóralskie, a nawet dziecięca publiczność. Można zauważyć pewną predylekcję do instrumentów dętych, być może wynikającą z rodzinnej tradycji: w składach pojawia się fagot, flet, saksofon, czy właśnie klarnet, jak w prezentowanym na płycie utworze z 2017 roku **Postcard from Recoleta**. Utwór ten to zgrabna miniatura na klarnet solo, dźwiękowa „pocztówka”, za pomocą której kompozytor przedstawia nam fonosferę tytułowej Recolety – dzielnicy Buenos Aires w Argentynie. Ilustracyjne walory klarnetu sprawdzają się tu doskonale – przenikliwa, ostra chwilami barwa oddaje gwar ulicy, postawiony długi dźwięk to, być może, świadek jakiegoś rozgrywającego się tam dramatu. Kontrasty dynamiczne oddają atmosferę miasta, w którym ruch i gwar miesza się z melancholijną zadumą, być może towarzyszącą wędrowce po słynnym cmentarzu Recoleta.

Paweł Korepta (ur. 1976) to kolejny niezwykle aktywny muzyk, kompozytor, pedagog i działacz w wielu muzycznych przedsięwzięciach. Pochodzi z Buska-Zdroju i jest bardzo zaangażowany w rozwój lokalnego życia muzycznego, występując jako pianista w Salonowej Orkiestrze Zdrojowej, organizując miejscowe Wieczory Piosenki oraz rozwijając miejscowe szkolnictwo muzyczne i działalność pedagogiczną. Inwestycja artystyczna w lokalne środowisko zawsze przebiega dwukierunkowo – artysta animujący miejscową społeczność ma szansę wzbogacić swą twórczość na poziomie symbolicznym o wymiar dialogu z własnym dziedzictwem, z zakorzenieniem w konkretnym środowisku geograficznym i historycznym. Zanim jednak Korepta podjął się tak szeroko zakreślonej działalności w rodzinnym mieście, studiował na Akademii Muzycznej w Krakowie, jest także absolwentem Instytutu Muzyki Religijnej na Papieskiej Akademii Teologicznej. Kolejne studia – kompozycję – podjął w Warszawie na Uniwersytecie Muzycznym. Twórczość swoją, często tematycznie związaną z historią Polski czy inspirowaną klasyczną literaturą, połączył ze sceną rodzinnego Buska – jego muzyka towarzyszy spektaklom teatralnym. W przygotowaniu kompozytora pozostaje również utwór sceniczny dla dzieci, w ten sposób kompozytor łączy swoje muzyczne i pedagogiczne pasje. Oprócz tego Korepta tworzy muzykę instrumentalną m.in. na orkiestrę smyczkową, organy.

Intermissum to napisany w 2017 roku utwór na klarnet solo. Tajemniczy tytuł oznacza łącznik, przejście do następnego utworu, zwykle określane po włosku jako *intermezzo*. Taki utwór może

mieć zabawny, lekki charakter, i tak również jest w przypadku kompozycji Korepty. To zabawa z konwencjami: odbijane w przeniesieniu interwałowym frazy mogą być dalekim echem techniki kanonu, glissanda nawiązują do brzmienia bliskiego kuzyna klarnetu – saksofonu i związanych z nim jazzowych klimatów. Równie istotna jak dźwięki jest rola pauzy w tym utworze, kreująca atmosferę oczekiwania, zaskoczenia, niespodzianki.

Jerzy Mądrowski (ur. 1961) znany jest szczególnie wszystkim wielbicielom muzyki akordeonowej, w Polsce stanowczo zbyt mało znanej i popularnej. Niezwykle możliwości techniczne i wyrazowe akordeonu, który sam w sobie jest „małą orkiestrą”, wzrastają jeszcze w połączeniu z innymi solowymi instrumentami, odsłaniając przed słuchaczami zupełnie nieoczekiwane muzyczne przestrzenie. Do takiego właśnie miejsca zaprasza nas utwór **Epitafium (2014)**, skomponowany na akordeon, klarnet basowy i skrzypce, w wykonaniu samego kompozytora grającego na akordeonie. Zgodnie z definicją gatunku epitafium jest upamiętnieniem zmarłego, najczęściej w postaci napisu na kamiennym nagrobku. Tu „kamienny poemat” został wyrity w ułotnej materii dźwiękowej, kompozytor zaś poświęcił utwór pamięci zmarłego w 2014 roku profesora Włodzimierza Lecha Puchnowskiego, mistrza polskiej akordeonistyki i zasłużonego pedagoga. Utwór, zgodnie z konwencją gatunku, epatuje przejmującym smutkiem, częściowo również za sprawą instrumentów, których skład może przywołać na myśl skojarzenia z muzyką wędrownych kapel romskich, obecnych w żywej tkance muzyki ludowej

w całej Europie. Z kolei **Metamorfozy** na klarnet basowy i akordeon, napisane zostały w 2015 roku na zamówienie organizatorów konferencji poświęconej geometrii dyskursywnej w sztuce. Ten nieco tajemniczy dla laika przedmiot rozważań naukowców wzbogacony został o kompozycję opartą na koncepcie przemian – tytułowych metamorfóz – ograniczonego materiału muzycznego, który, dzięki kolejnym przekształceniom, otwiera przed nami świat niemal nieskończonych możliwości. To muzyka o tym, co może się zdarzyć, o twórczej potencji tkwiącej w dźwiękach i wyzwalanej niczym nie ograniczoną wyobraźnią artysty.

Według legendy **Gustav Jenner (1865–1920)**, niemiecki kompozytor urodzony na wyspie Sylt, był jedynym stałym uczniem Johanna Brahmsa. Często wskazuje się na silne Brahmsowskie wpływy w kompozycjach Jennera, który jednak nie zdołał zapewnić sobie większej sławy, pozostając w cieniu swego mistrza. Brahms zaś, znów według legendy, nie szczędził krytyki jego kompozycjom, niezwykle za to wspierał ucznia, protegując go na zaszczytne stanowiska (sekretarz Wiener Kunstverein, dyrektor artystyczny i dyrygent na Uniwersytecie w Marburgu). Mimo krytyki cenil widocznie postępy Jennera, organizując jego występy na kameralnych koncertach w kręgu swych bliskich znajomych, co było sporym wyróżnieniem dla młodego wówczas ucznia. W Marburgu działalność Jennera, który prowadził tam koncerty kameralne, orkiestrowe i wokalne, wykladał muzykologię i pisywał artykuły, doprowadziła do muzycznego rozkwitu miasta. Mimo zaszczytnych propozycji objęcia podobnego stanowiska

w Berlinie i Wrocławiu Jenner do końca życia pozostał wierny Marburgowi. W tym właśnie mieście powstała najlepsza część jego twórczości, tu także, w 1898 roku, skomponował **Sonatę G-dur op. 5 na klarnet i fortepian**.

Choć wpływy Brahmsa na kompozycję Jennera są bezdyskusyjne, uczeń, w przeciwieństwie do mistrza, unikał wielkich form muzycznych, skupiając się na kameralistyce i twórczości wokalne (chóralnej i pieśniach), mając na tym polu również doskonałe wzorce. Pokrewieństwo artystyczne wyrażało się u obu twórców nie tylko w nienagannej technice, ale i w podobnej ekspresji oraz wrażliwości. Badacze zwracają szczególną uwagę na podobieństwo łączące *Sonatę* Jennera z Brahmsowskimi *Sonatami na klarnet* op. 120. Najprawdopodobniej wszystkie te utwory zainspirował klarnecista Richard Mühlfeld, którego doskonałej gry obaj kompozytorzy mieli okazję słuchać. Jenner zadeedykował swój utwór właśnie temu artyście.

Sonata G-dur została napisana w stosunkowo konserwatywnym duchu, zgodnie z konwencją gatunku i późnoromantycznym stylem. Horst Heussner zauważył, że Jenner stanowił swoiste ogniwo pomiędzy Brahmem a Schönbergiem i jego epigonami. Jenner, podobnie zresztą, jak Brahms w swoich *Sonatach*, użył klasycznej formy, aczkolwiek modyfikował ją zgodnie z potrzebami, balansując między klasyczną tonalnością, a znacznymi od niej odchyleniami, słyszalnymi zwłaszcza w końcowej części *Sonaty*. Wpływ mistrza i analogie z jego twórczością istnieją zarówno w strukturach harmonicznym, jak i sposobie traktowania

przebiegów melodycznych. Rytmu taneczne (ländler i marsz), które pojawiają się w środkowych częściach cyklu, są również typowe tak dla Brahmsa, jak i dla innych kompozytorów niemieckiego kręgu kulturowego.

W zupełnie odmienny klimat muzyczny przenosi nas **Claude Pascal (1921–2017)**, francuski kompozytor, który przyszedł na świat już po śmierci Jennera. Odmienność ta nie polega na predylekcji do awangardowych technik kompozycji czy eksperymentowaniu form, lecz raczej na poszukiwaniach barwowych, być może zainspirowanych muzyką Debussy'ego i Ravela. Zainteresowania muzyczne Pascala były wszechstronne, próbował rozmaitych form i stylów, jednak jego największe zainteresowanie skupiało się na ludzkim głosie – sam był śpiewakiem; debiutował na wielkiej scenie w wieku, zaledwie, dwunastu lat. Inną jego pasją były instrumenty dęte, w których dźwięk, podobnie, jak w śpiewie, osiąga się za pomocą oddechu. W swoich utworach wykorzystywał zatem chętnie rozmaite kombinacje instrumentów dętych i głosów ludzkich, uzyskując niezwykle ciekawe brzmienia, nawiązujące do różnych stylów muzycznych, m.in. jazzu. Jego muzykę cechuje lekkość i przejrzystość – Pascal raczej stronił od ciężkich, przeładowanych obsad i rozbudowanych form. Wiele jego utworów to cykle miniatur. W nurt ten wpisuje się również kompozycja z niniejszej płyty, **Six Pièces Variées** z 1965 roku na klarnet i fortepian. Utwory te cechuje różnorodność – są tu nieco melancholijne, pieśniowe w charakterze miniatury, są też kompozycje bardziej dynamiczne, o dużej energii. Pierwiastek melodyczny odgrywa

w tej muzyce znaczną rolę, podobnie jak niezwykle sugestywne, narracyjne właściwości tej muzyki, w której klarnet opowiada słuchaczom niezwykle historii. Dopowiada je, jak echo, głos fortepianu, pięknie współgrający barwowo z klarnetem. Czasem jest to subtelny dialog, czasem bardziej czupurna, dynamiczna i ostra rozmowa, lecz całość jest niezwykle pogodna i lekka w odbiorze, inspirująca słuchaczy do własnych interpretacji i poszukiwań.

Agnieszka Jez

Music Close to Our Hearts – this is the title with which we invite you to the next musical journey. This time the path will be marked by the clarinet, an instrument of uncommon technical and expressive possibilities. It is present in orchestras and ensembles, while its colour, slightly dark, modulated, deep, brings to mind the sound of Roma and Jewish bands, wandering with their music on the European continent. The clarity of the clarinet's sound has long encouraged great composers to entrust it with important roles, to experiment with its colour, technical possibilities, and euphony with other instruments. On this CD we present you several clarinet encounters in various versions, in the performance and interpretation of an excellent musician, Mariusz Barszcz, and artists who accompany him.

"I did not make a career neither as a composer nor as a conductor, because I have been always doing something else" – confided **Jacek Rogala (b. 1966)** in one of the interviews, a man of unprecedented creative energy, whose diverse artistic, pedagogical, popularising, and journalistic and radio activities could be bestowed on many biographies. However, it is difficult to agree with his statement, as Rogala's compositions are highly popular and are also known abroad, although most of them were created at the beginning of his activity, during the composition studies that Rogala completed with Professors Marta Pstrokońska-Nawratil and Marek Pijarowski. Nevertheless, the composer assured that he has never really parted his ways with composition. "I often compose, falling asleep, so maybe

someday, when I have more time, I will come back to writing music, because I have always enjoyed it" – he said in an interview.

Musical traditions in the family of Jacek Rogala originating from Silesia date back to at least two generations ago – his grandfather was an amateur clarinet and saxophone player; he performed in the wind band of the city of Brzegi. His father also played, while the artist's sister followed a professional music education too. The variety of instruments and interests that have surrounded the composer since childhood, made him extremely open to different ideas, which can be seen in his compositions, especially vocal ones, in which children's choral voices appear, and even children's audience. One can observe a certain predilection for wind instruments, perhaps due to family traditions: the compositions include bassoon, flute, saxophone, or clarinet, as in the piece **Postcard from Recoleta** presented in the album from 2017. This piece is a neat miniature for solo clarinet, a sound "postcard," with the help of which the composer shows us the phonosphere of the title Recoleta – a Buenos Aires district in Argentina. The illustrative qualities of the clarinet work well here – the penetrating, at times sharp colour, depicts the hustle and bustle of the street, the long sound is perhaps a witness to some drama unfolding there. Dynamic contrasts reflect the atmosphere of the city, where movement and buzz blends with melancholy reverie, perhaps accompanying a wandering around the famous Recoleta cemetery.

Paweł Korepta (b. 1976) is another extremely

active musician, composer, educator, and activist in many musical undertakings. He comes from Busko-Zdrój and is very involved in the development of the local musical life, performing as a pianist in the Spa Salon Orchestra, organising local Song Evenings, and developing local music education and pedagogical activity. Artistic investment in a local environment always runs bi-directionally – an artist animating the local community has the opportunity to enrich his creativity at the symbolic level with the dimension of dialogue with his own heritage, with rooting in a specific geographical and historical environment. However, before Korepta undertook such a broad range of activities in his hometown, he studied at the Academy of Music in Kraków; he is also a graduate of the Institute of Religious Music of the Pontifical Academy of Theology. He continued his studies – composition – in Warsaw at the University of Music. He combined his work, often thematically related to the history of Poland or inspired by classical literature, with the stage of his hometown – his music accompanies theatrical performances. The composer's work also includes a stage piece for children, thus the composer combines his musical and pedagogical passions. In addition, Korepta creates instrumental music for, among others, string orchestra and organ.

Intermissum is a piece written for solo clarinet in 2017. The mysterious title means a connector, a transition to the next piece, usually referred to in Italian as *intermezzo*. Such a piece can have a funny, light character, and this is also the case

of Korepta's composition. This is a game with conventions: the phrases reflected in the interval transposition can be a distant echo of the canon technique, while the glissandi refer to the sound of the close cousin of the clarinet – the saxophone and jazz atmosphere associated with it. The role of rests is as important as sounds in this piece, creating the atmosphere of waiting, astonishment, and surprise.

Jerzy Mądrawski (b. 1961) is known to all enthusiasts of accordion music, in Poland far too little known and popular. The unusual technical and expressive possibilities of the accordion, which is a "small orchestra" in itself, are even greater in combination with other solo instruments, revealing the listeners completely unexpected musical spaces. The piece titled **Epitaph (2014)** invites us to such a place; it is composed for accordion, bass clarinet, and violin, performed by the composer playing the accordion. According to the definition of the genre, epitaph is a commemoration of a deceased, usually in the form of an inscription on a stone tombstone. Here, the "stone poem" was engraved in the transient sound matter, and the composer dedicated the work to the memory of Professor Włodzimierz Lech Puchnowski, who died in 2014, a master of the Polish art of playing the accordion and a distinguished pedagogue. The piece, in accordance with the conventions of the genre, evokes poignant sadness, partly also thanks to the instruments whose composition may give rise to associations with the music of traveling Roma bands, present in the living tissue of folk

music throughout Europe. In turn, **Metamorphoses** for bass clarinet and accordion were written in 2015 for commission of the organisers of a conference devoted to discursive geometry in art. This somewhat mysterious for a layman subject of discussion was enriched with a composition based on the concept of transformations – the title metamorphoses – of limited music material, which, thanks to subsequent transformations, opens a world of almost infinite possibilities. It is music about what can happen, about the creative potential inherent in the sounds and released by the artist's unlimited imagination.

According to a legend, **Gustav Jenner (1865-1920)**, a German composer born on the island of Sylt, was the only permanent pupil of Johannes Brahms. Strong Brahms influences in the compositions of Jenner are often pointed out, yet the composer failed to secure greater fame, remaining in the shadow of his master. Brahms, again, according to a legend, did not spare critics for his compositions, yet he was very supportive of the student, protecting him for honourable positions (secretary of Wiener Kunstverein, artistic director and conductor at the University of Marburg). Despite criticism, he apparently appreciated Jenner's progress, organising his performances at chamber concerts in the circle of his close friends, which was a big honour for the then young student. In Marburg, Jenner's activity, where he conducted chamber, orchestral, and vocal concerts, lectured in musicology and wrote articles, led to the musical flourishing of the city. In spite of prestigious proposals to take a similar position

in Berlin and Wrocław, Jenner remained faithful to Marburg for the rest of his life. The best part of his work was created in this city, it is also there that he composed the **Sonata in G major, Op. 5 for clarinet and piano** in 1898.

Although Brahms's influences on Jenner's compositions are undisputed, the student, unlike the master, avoided great musical forms, focusing on chamber and vocal music (choral and song), also having excellent models in this field. The artistic affinity of both artists was expressed not only in the impeccable technique, but also in similar expression and sensitivity. Researchers pay particular attention to a special similarity linking the Sonata by Jenner with Sonatas for clarinet, Op. 120 by Brahms. Most probably, all these works were inspired by clarinetist Richard Mühlfeld, whose excellent play both composers had the opportunity to listen to. Jenner dedicated his piece to this artist.

The Sonata in G major was written in a relatively conservative spirit, in accordance with the conventions of the genre and the late Romantic style. Horst Heussner observed that Jenner was a kind of link between Brahms and Schönberg and his epigones. Jenner, just like Brahms in his sonatas, used the classical form, although he modified it according to the needs, balancing between the classic tonality and significant deviations from it, which can be particularly heard in the final movement of the *Sonata*. The influence of the master and analogies with his creativity exist both in harmonic structures and in the way of treating melodic passages. The dance rhythms

(ländler and march) that appear in the middle movements of the cycle are also typical of Brahms as well as of other composers of the German cultural circle.

Claude Pascal (1921-2017), a French composer born after Jenner's death, takes us into a completely different music atmosphere. This difference is not about predilection to avant-garde composition techniques or experiments with form, but rather about search for colour, perhaps inspired by the music of Debussy and Ravel. Pascal's music interests were comprehensive; he tried various forms and styles, yet his greatest interest focused on the human voice – he was a singer himself; he made his debut on the big stage at the age of only twelve. His other passion was wind instruments, in which the sound, like in singing, is achieved with the help of breath. In his works, he was willingly using various combinations of wind instruments and human voices, obtaining extremely interesting sounds, referring to different musical styles, including jazz. His music is characterised by lightness and transparency – Pascal rather avoided heavy, overloaded ensembles and extensive forms. Many of his works are cycles of miniatures. A composition from this CD, **Six Pièces Variées** from 1965 for clarinet and piano, also follows this tendency. These works are characterised by diversity – they are somewhat melancholic, song-like as miniatures; there are also more dynamic compositions with high energy. The melodic element plays a significant role in this music, same as the extremely suggestive, narrative properties of this music,

in which the clarinet tells the audience extraordinary stories. It is echoed by the voice of the piano, beautifully harmonising with the clarinet. Sometimes it is a subtle dialogue, sometimes a more quarrelsome, dynamic, and sharp conversation, yet the whole is extremely cheerful and light in perception, inspiring the listeners to their own interpretations and quest.

Agnieszka Jez

© Marcin Klysewicz

Mariusz BARSZCZ. Instrumentalista – klawecista, pedagog, ur. w 1971 roku w Kielcach. Ukończył Państwową Szkołę Muzyczną w Kielcach w klasie klarnetu Piotra Niecko, a następnie Akademię Muzyczną w Łodzi u Ryszarda Ryczla (1996, dyplom z wyróżnieniem). W latach 1994–2001 doskonalił swoje umiejętności u Alojzego Szulca w Warszawie. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki (1994/1995).

Zdobywca I Nagrody i Grand Prix Ogólnopolskiego Festiwalu Klarinetowego w Piotrkowie Trybunalskim w kategorii Klarinetowych Zespołów Kameralnych, a także wyróżnienia w kategorii Solistów (1995). W 2007 roku ukończył Studia Podyplomowe z zakresu „Menadżer Kultury” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Uczestnik Międzynarodowych Kursów Klarinetowych m.in. w Jastrzębiu Zdroju (2005) oraz na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie (2011), gdzie pogłębiał swoją wiedzę i umiejętności pod kierunkiem Florenta Héau. Uchonorowany przez Prezydenta RP Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę (2011). W 2012 roku uzyskał tytuł doktora sztuk muzycznych w zakresie gry na klarnecie w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, gdzie pracuje jako adiunkt, prowadząc klasę klarnetu oraz wykład monograficzny z zakresu metodyki nauczania gry na instrumentach dętych drewnianych.

W swoim dorobku artystycznym posiada wiele nagrań płytowych, w tym prawykonania oraz audycji dla Polskiego Radia i Telewizji: „Muzyka na otwarcie” (2012), „Muzyka z polskich seriali telewizyjnych” oraz „Piosenki Anny German” wraz z zespołem Alla Vienna, zarejestrowany na żywo Koncert Galowy na Zamku Królewskim w Warszawie z okazji Jubileuszu 20-lecia kanału TVP Polonia (2013), „Instrumenty Dęte Drewniane i Blaszane w Muzyce XX i XXI wieku” (AM 0043-44, 2015), „Akordeonowe Impresje” (DUX 1193, 2015), „Muzyka Queen symfonicznie” (FM 001, 2015), „Polska muzyka klarnetowa XX wieku” (DUX 1258, 2015).

Jest członkiem Świątokrzyńskiego Kwintetu Dętego, Kieleckiego Trio, kameralnej formacji Animato – specjalizującej się w wykonawstwie muzyki salonowej. Od 2008 roku współtworzy zespół Alla Vienna, z którym, koncertując w kraju i za granicą, realizuje różnorodne projekty muzyczne, wykonując muzykę różnych epok, stylów i gatunków, w sposób nowatorski i niepowtarzalny. Jednym z wielu jest widowisko Muzyka Zespołu Queen Symfonicznie tworzone z chórem Vivid Singers cieszące się ogromną popularnością (w latach 2011–2018 odbyło się ponad 130 koncertów w największych salach koncertowych kraju). Z akordeonistą Jackiem Michałakiem tworzył formację Brillante Duo poszukującą nowych, ciekawych brzmień na gruncie muzyki kameralnej a z prof. Jerzym Mądrowskim współtworzy kameralną formację – Duet Świątokrzyński. Od 1996 roku jest związany, jako muzyk solista, z Orkiestrą Filharmonii Świątokrzyńskiej im. Oskara Kolberga w Kielcach.

Od 1994 roku pracuje w Państwowej Szkole Muzycznej im. Ludomira Różyckiego w Kielcach, w której prowadzi działalność pedagogiczną, ucząc gry na klarnecie. Wielokrotnie nagradzany za osiągnięcia dydaktyczne w pracy z młodzieżą.

Jest współtwórcą i współorganizatorem Świątokrzyńskiego Festiwalu Klas Instrumentów Dętych Szkół Muzycznych I i II stopnia, popularizującego muzykę na instrumenty dęte, zwłaszcza polskich kompozytorów i promującego utalentowanych młodych wykonawców. Od kilku lat prowadzi warsztaty klarnetowe dla uczniów i nauczycieli, współpracując ze szkołami z regionu

świętokrzyskiego i małopolskiego. Zasiada w jury Wojewódzkich Przesłuchań Uczniów Klas Instrumentów Dętych Szkół Muzycznych I stopnia oraz w Konkursie Zespołów Kameralnych „Konsonans” w Miechowie. Uczestniczy w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowo-artystycznych, wygłaszając wykłady na temat polskiej muzyki klarnetowej powstałej szczególnie w XX wieku. Dokonuje wielu prawykonania dzieł kompozytorów polskich XX i XXI wieku, których obdarza szczególnymi względami m.in. Bronisława Kazimierza Przybylskiego, Andrzeja Tuchowskiego, Jerzego Mądrowskiego. Od listopada 2015 roku wraz z formacją Alla Vienna współtworzy powołaną do życia przez Jana Niedźwieckiego Hollytódzką Orkiestrę Filmową, z którą zrealizował kilka znaczących projektów muzycznych m.in. „Gwiezdne wojny koncertowo”, „Ale Kino” czy występ na inauguracyjnym koncercie festiwalu muzyki filmowej Jana Kaczmarka Transatlantyk 2017.

Kontakt: mbarszcz@o2.pl
Tel.: +48 603 061 169

Więcej informacji można znaleźć na stronach internetowych:
www.allavienna.pl
www.duo.art.pl

Mariusz BARSZCZ. Instrumentalist – clarinetist, teacher, born in Kielce in 1971. He graduated from the State Music School in Kielce in the clarinet class of Piotr Niećko and then from the Academy of Music in Łódź with Ryszard Ryczel (1996, diploma with honours). In 1994-2001, he was improving his skills with Alojzy Szulc in Warsaw. Scholarship holder of the Minister of Culture and Art (1994/1995).

Winner of the 1st Prize and Grand Prix of the National Clarinet Festival in Piotrków Trybunalski in the category of Clarinet Chamber Ensembles, as well as of honourable mentions in the Soloists category (1995). In 2007, he completed post-graduate studies in the field of “Manager of Culture” at the Warsaw School of Economics. Participant of International Clarinet Courses, including in Jastrzębie Zdrój (2005) and at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw (2011), where he was developing his knowledge and skills under the direction of Florent Héau. Honoured by the President of the Republic of Poland with the Bronze Medal for Long-Term Service (2011). In 2012, he received a Doctorate in Musical Arts in the field of clarinet at the Grażyna and Kiejstut Bacewicz Academy of Music in Łódź, where he works as an Associate Professor, running a clarinet class and a monographic lecture on the teaching methods of playing woodwind instruments.

His artistic output includes many recordings, including premieres and programmes for the Polish Radio and Television: “Music for the Opening” (2012), “Music from Polish TV Series,” and “Songs

of Anna German” together with the Alla Vienna band; he made a live recording of the Gala Concert at The Royal Castle in Warsaw on the occasion of the 20th anniversary of the TVP Polonia channel (2013); he also recorded *Woodwind and Brass Instruments in Music of the 20th and 21st Centuries* (AM 0043-44, 2015), *Accordion Impressions* (DUX 1193, 2015), *Symphonic Queen* (FM 001, 2015), *Polish Clarinet Music of the 21st Century* (DUX 1258, 2015).

He is a member of the Świętokrzyskie Wind Quintet, the Kielce Trio, the chamber formation Animato – specialising in the performance of salon music. Since 2008, he has been a member of the Alla Vienna ensemble, with whom, performing in Poland and abroad, he performs various musical projects, performing music of various eras, styles, and genres in an innovative and unique way. One of many is the show *Symphonic Queen*, created with the Vivid Singers choir, enjoying great popularity (in 2011-2018 there have been over 130 concerts in the largest concert halls of the country). With accordionist Jacek Michalak, he created the Brillante Duo formation looking for new, interesting sounds based on chamber music, while with Prof. Jerzy Mądrawski, he co-creates a chamber formation – the Świętokrzyskie Duo. Since 1996, he has been associated with the Oskar Kolberg Orchestra of the Świętokrzyska Philharmonic in Kielce as a solo musician.

Since 1994, he has been working at the Ludomir Różycki State Music School in Kielce, where he conducts pedagogical activity, teaching

clarinet playing. Awarded many times for teaching achievements with youth.

He is a co-founder and co-organiser of the Świętokrzyskie Festival of Classes of Wind Instruments of Primary and Secondary Schools, popularising wind music, especially of Polish composers and promoting talented young performers. For several years, he has been conducting clarinet workshops for students and teachers, cooperating with schools from the Świętokrzyskie and Małopolska regions. He is a member of jury of the Voivodship Auditions of Pupils of the Wood Classes of Primary Music Schools and of the Competition of Chamber Ensembles “Consonance” in Miechów. He participates in national and international scientific and artistic conferences giving lectures on the Polish clarinet music created especially in the 20th century. He performs a number of premieres of works by Polish composers

of the 20th and 21st centuries, whom he particularly favours, among others, Bronisław Kazimierz Przybylski, Andrzej Tuchowski, Jerzy Mądrawski. Since November 2015, along with the formation Alla Vienna, he co-creates the Hollyłódź Film Orchestra established by Jan Niedźwiecki, with which he has implemented several significant music projects, including “Star Wars in Concert,” “Ale Kino” or a performance at the inaugural concert of the film music festival of Jan Kaczmarek Transatlantyk 2017.

Contact: mbarszcz@o2.pl
Phone No.: +48 603061169

For more information please visit:
www.allavienna.pl
www.duo.art.pl

© Marcin Klysewicz

Piotr SACIUK. Od 1978 roku związany jest z Akademią Muzyczną im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, gdzie studiował w klasie fortepianu u profesora Zbigniewa Lasockiego. W 1976 roku ukończył mistrzowski kurs w Accademia Musicale Chigiana w Sienie (Włochy) u profesora Guido Agostiego. Studia Muzyczne w Łódzkiej Akademii zwieńczył wyróżnieniem w 1983 roku. Był stypendystą Deutscher Akademischer Austauschdienst

(DAAD) w Hanowerze u profesora Karla Heinza Kämmerlinga.

W 1992 roku uzyskał stopień doktora sztuk muzycznych w zakresie fortepianu solowego. Obecnie jest pedagogiem, ucząc podstaw gry na fortepianie młodych adeptów sztuki wokalne w swojej macierzystej uczelni, za co został już dwukrotnie nagrodzony przez Rektora Akademii Muzycznej w Łodzi za wybitny poziom artystyczny i szczególnie zaangażowanie w pracy pedagogicznej.

Przez kilka lat współpracował z chórem Iuvenales Cantores Lodzienses. Jako solista i kameralista regularnie koncertuje w kraju i za granicą (Niemcy, Holandia, Ukraina), często występując ze swoim ojcem, światowej sławy basem Andrzejem Saciukiem.

Niezależnie od roli, w jakiej realizuje swoją muzyczną misję zawsze jest wierny wyznaczonemu sobie artystycznemu credo: „Muzyka jest niezrównanym nośnikiem wszelakich uczuć, emocji, napięć i stanów. Tworzy, czasem odsłania – metaforyczne, symboliczne obrazy i przestrzenie dźwiękowe. Darzy przy tym słuchacza niespotykanym w innych gatunkach sztuki poczuciem wewnętrznej wolności odbioru”.

Piotr SACIUK. From 1978, he has been associated with the Grażyna and Kiejstut Bacewicz Academy of Music in Łódź, where he studied in the piano class of Professor Zbigniew Lasocki. In 1976, he completed a Master's course at the Accademia Musicale Chigiana in Siena (Italy) with

Professor Guido Agosti. He completed his studies with honours at the Academy of Łódź in 1983. He was a scholarship holder of the Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD) in Hanover with Professor Karl Heinz Kämmerling.

In 1992, he obtained a Doctorate in Musical Arts in the field of solo piano. Currently, he is a lecturer, teaching the basics of the art of playing the piano to young vocalists at his home university, for which he has already been awarded twice by the Rector of the Academy of Music in Łódź for outstanding artistic level and particular commitment to teaching.

For several years, he collaborated with the Iuvenales Cantores Lodzienses choir. As a soloist and chamber musician, he regularly performs in Poland and abroad (Germany, the Netherlands, Ukraine), often performing with his father, a world-famous bass, Andrzej Saciuk.

Regardless of the role in which he performs his musical mission, he is always faithful to the artistic creed he set himself: “Music is an unparalleled carrier of all feelings, emotions, tensions, and states. It creates, sometimes reveals, metaphorical, symbolic images, and sound spaces. At the same time, it offers the listener a sense of inner freedom, unprecedented in other genres of art.”

© Kamila Błaszkiewicz

Jerzy MĄDROWSKI naukę gry na akordeonie rozpoczął w wieku 9 lat. Studia odbył w Warszawskiej Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w klasie prof. Jerzego Jurka. Jest czynnie koncertującym muzykiem. W sferze jego zainteresowań znajduje się również kompozycja.

Uczestniczył w Międzynarodowych Kursach Muzyki Akordeonowej i Kameralnej. Koncertował w kraju i za granicą, m.in.: w Niemczech,

Rosji, Szwecji, Czechach, Bułgarii, we Włoszech, na Litwie oraz Ukrainie.

Jest członkiem Międzyuczelnianej Katedry Akordeonistyki Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie oraz jury ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów akordeonowych. Jako wykonawca inspirował kompozytorów do tworzenia oryginalnej literatury akordeonowej.

W opracowaniu i pod jego redakcją ukazały się kompozycje na akordeon solo i z towarzyszeniem orkiestry symfonicznej oraz muzyka kameralna. Dokonał wielu prawykonań utworów muzyki współczesnej.

Jako wykonawca brał udział w festiwalach: Musica Moderna w Łodzi, Poznańska Wiosna Muzyczna, Musica Nova w Brzegu, Bajani i bajaniści w Moskwie, Forster Brücke, Osteuropa-Komponistentreff, Jeunesses Musicales w Kielcach, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej i Organowej w Radomiu, Buskie Lato Muzyczne, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Ostrowcu Świętokrzyskim, Lubuskie Dni Kameralistyki, Zielonogórskie Spotkania Muzyczne i w wielu innych. Koncertował w Filharmonii Narodowej Ukrainy oraz z orkiestrami filharmonicznymi: kielecką, częstochowską, kaliską, zielonogórską, sudecką oraz ze Słupską Orkiestrą Kameralną i zespołem Camerata Vistula.

Dokonuje nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji. Jest autorem książki „Twórczość kompozytorska Bogdana Dowłasza na akordeon” (wydanej nakładem Wydawnictwa Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina, Warszawa 2000 rok) oraz płyt kompaktowych: „Muzyka czasu i przestrzeni”,

„Miroslaw Niziurski – Utwory na akordeon z orkiestrą”, „Cztery pory roku”, „Akordeonowe impresje”, „Chopin, Brahms, Niziurski”, „Instrumenty dęte drewniane i blaszane w muzyce XX i XXI wieku”, „Jerzy Mądravski Interferences”, „Dla Niepodległej”, „Muzyka w obrazach”.

Uczestniczył w wielu konferencjach naukowych. Jest autorem publikacji dotyczących analizy twórczości kompozytorskiej na akordeon oraz instrumentalnych zagadnień wykonawczych. Od 1980 roku zajmuje się pracą pedagogiczną. W latach 1991–1995 był wykładowcą w Akademii Muzycznej w Łodzi. Obecnie jest zatrudniony na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach na stanowisku profesora zwyczajnego. Jest kierownikiem Zakładu Praktyki Instrumentalnej i dyrektorem w Instytucie Edukacji Muzycznej UJK. Współpracuje z Zespołem Szkół Muzycznych I i II st. w Kielcach.

Postanowieniem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego z dnia 24 kwietnia 2012 roku nadano mu tytuł profesora sztuk muzycznych.

Jerzy MĄDRAWSKI started learning to play the accordion at the age of 9. He studied at the Fryderyk Chopin Academy of Music in Warsaw in the class of Prof. Jerzy Jurek. He is an active musician. His interests also include composition.

He participated in International Courses of Accordion and Chamber Music. He has performed in Poland and abroad, including Germany, Russia, Sweden, the Czech Republic, Bulgaria, Italy, Lithuania, and Ukraine.

He is a member of the Intercollegiate Chair of Accordion at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw and of jury of national and international accordion competitions. As a performer, he inspires composers to create original accordion literature.

He has arranged and edited compositions for accordion solo and with accompaniment of symphonic orchestra, as well as chamber music. He has performed numerous world premieres of contemporary music.

As a performer, he has participated in the following festivals: Musica Moderna in Łódź, Poznań Musical Spring, Musica Nova in Brzeg, Bajani and Bajaniists in Moscow, Forster Brücke, Osteuropa-Komponistentreff, Jeunesses Musicales in Kielce, International Festival of Chamber and Organ Music in Radom, Busko Musical Summer, International Festival of Organ and Chamber Music in Ostrowiec Świętokrzyski, Lubuskie Days of Chamber Music, Zielonogórskie Music Meetings, and many others. He has given concerts in the National Philharmonic of Ukraine and the philharmonic orchestras of: Kielce, Częstochowa, Kalisz, Zielona Góra, Sudety, as well as with the Słupsk Chamber Orchestra and the Camerata Vistula ensemble.

He performs recordings for the Polish Radio and Television. He is the author of *Bogdan Dowlasz's Composing Work for Accordion* (published by the Fryderyk Chopin Academy of Music, Warsaw 2000) and compact discs: *Music of Time and Space, Miroslaw Niziurski – Pieces for Accordion with Orchestra, Four Seasons,*

Accordion Impressions, Chopin, Brahms, Niziurski, Wind and Brass Instruments in Music of the 20th and 21st Centuries, Jerzy Mądravski Interferences, For the Independent, Music in Pictures.

He has participated in many scientific conferences. He is author of publications on the analysis of composing works for accordion and of instrumental performance issues. Since 1980, he has been involved in pedagogic work. In 1991–1995, he was a lecturer at the Academy of Music in Łódź. Currently, he is employed at the Jan Kochanowski University in Kielce as a full professor. He is head of the Department of Instrumental Practice and director of the Institute of Music Education at the Jan Kochanowski University. He cooperates with the Complex of Primary and Secondary Music Schools in Kielce.

By order of President of the Republic of Poland Bronisław Komorowski of 24 April 2012, he was awarded the title of Professor of Musical Arts.

Małgorzata SKORUPA jest absolwentką Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie skrzypiec prof. Henryka Keszowskiego. Doskonaliła swoje umiejętności na kursach wykonawczych w Austrii, we Włoszech i na Węgrzech.

Współpracowała z gdańskimi zespołami orkiestrowymi, a szczególnie z Operą Bałtycką, gdzie w sezonie 1991/1992 pełniła funkcję koncertmistrza.

Obecnie pracuje na stanowisku profesora w macierzystej uczelni oraz w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia w Gdańsku. W roku szkolnym 2007/2008 podjęła współpracę z Zespołem Szkół Muzycznych w Gdyni. Jej uczniowie i studenci są laureatami konkursów krajowych i międzynarodowych. Są również stypendystami Prezydenta RP, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Prezydenta Miasta Gdańska oraz Banku Gospodarki Żywnościowej BNP Paribas, jak również podopiecznymi Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci. Koncertują w kraju i za granicą, brali również udział w nagraniach płytowych oraz audycji radiowych.

Małgorzata Skorupa prowadziła wykłady, seminaria oraz liczne konsultacje metodyczne w szkołach muzycznych na terenie całego kraju. Wielokrotnie pełniła funkcje jurora na międzynarodowych, krajowych i regionalnych konkursach i przesłuchaniach. Występuje jako solistka i kameralistka.

Dokonala licznych prawykonań dzieł polskich kompozytorów. Posiada szeroki repertuar obejmujący oprócz standardowych dzieł na skrzypce solo, skrzypce i fortepian, także bogatą twórczość współczesnych kompozytorów. Wraz z pianistą Andrzejem Siarkiewiczem dokonała nagrań dla Polskiego Radia, zaś z gitarzystą Adamem Matyskiem – nagrań płytowych. Od 2006 roku dołączyła do Duo Sopot (Anna Sawicka – wiolonczela, Elżbieta Rosińska – akordeon), tworząc Trio Sopot. Zespół ma w swoim repertuarze dzieła oryginalnie skomponowane na trio o takim składzie (Gubajdulina, Valpola, Murto), transkrypcje oraz

zamawia utwory u współczesnych kompozytorów.

Od 2017 roku pełni funkcję prorektora Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

Małgorzata SKORUPA is a graduate of the Stanisław Moniuszko Academy of Music in Gdańsk in the organ class of Prof. Henryk Keszowski. She has been improving her skills at performance courses in Austria, Italy, and Hungary.

She has worked with Gdańsk orchestras, especially with the Baltic Opera, where she was the concertmaster in the 1991/1992 season.

Currently, she works as a professor at her alma mater and at the General Education Primary and Secondary Music School in Gdańsk. In the school year 2007/2008, she started cooperation with the Complex of Music Schools in Gdynia. Her pupils and students are laureates of national and international competitions. They are also scholarship holders of the President of the Republic of Poland, the Minister of Culture and National Heritage, President of the City of Gdańsk and the BNP Paribas Food Bank, as well as beneficiaries of the National Children's Fund. They perform in Poland and abroad, they have also taken part in CD recordings and radio programmes.

Małgorzata Skorupa has conducted lectures, seminars, and numerous methodological consultations in music schools throughout the country. On a number of occasions, she has served as a jury member at international, national, and regional competitions and auditions. She performs as a soloist and chamber musician.

She has made numerous world premieres of works by Polish composers. Her repertoire, apart from the standard works for solo violin, violin and piano, also includes numerous pieces by contemporary composers. Together with pianist Andrzej Siarkiewicz, she has recorded for the Polish Radio, while with guitarist Adam Matysek – CD recordings. In 2006, she joined Duo Sopot (Anna Sawicka – cello, Elżbieta Rosińska – accordion) creating the Trio Sopot. The ensemble has in its repertoire works originally composed for a trio of such composition (Gubaidulina, Valpola, Murto), transcriptions, and also commissions works from contemporary composers.

Since 2017, she has been the Vice-Rector of the Stanisław Moniuszko Academy of Music in Gdańsk.

© Marcin Klysewicz

Krzysztof SZTEKMILER Jest absolwentem Wydziału Elektroniki na Politechnice Łódzkiej oraz kierunku gitary klasycznej w Akademii Muzycznej w Łodzi, gdzie obecnie pracuje jako wykładowca i realizator dźwięku. Przez kilka lat wykładał na Kursach Realizacji Dźwięku organizowanych przez Centrum Animacji Kultury. Oprócz realizacji nagłośnień prestiżowych koncertów (m.in.: Festiwal Muzyki Wojciecha Kilara, Międzynarodowy Festiwal im. Krystyny Jamroz, Musica Moderna) zrealizował nagrania do ponad 100 płyt kompaktowych, filmów, spektakli teatralnych i telewizyjnych (m.in.: „Torowisko”, „Żywot Łazika z Tormesu”, „Edi”).

Połączenie wykształcenia muzycznego i technicznego, poparte wieloletnią praktyką po obu stronach mikrofonu, pozwoliło mu na dokonanie szeregu cennych spostrzeżeń, które zostały zawarte w książce „Podstawy nagłośnienia i realizacji nagrań”, a której kolejne wydania cieszą się niesłabnącym powodzeniem i zainteresowaniem wśród rosnącej grupy reżyserów i realizatorów dźwięku.

Krzysztof SZTEKMILER is a graduate of the Faculty of Electronics at the Łódź University of Technology and of classical guitar at the Academy of Music in Łódź, where he currently works as a lecturer and sound engineer. For several years, he lectured at Sound Engineering Courses organised by the Centre for Animation of Culture. In addition to sound reinforcing prestigious concerts (including the Wojciech Kilar Festival of Music, the Krystyna Jamroz International Festival, Musica Moderna), he has performed recordings for over 100 CDs, films, theatre and television performances (including: *The Junction*, *The Life of Lazarillo de Tormes*, *Edi*).

The combination of musical and technical education, supported by many years of practice on both sides of the microphone, allowed him to make a number of valuable insights that were included in the book *The Basics of Sound Reinforcing and Performing Recordings*, whose subsequent editions enjoy unflagging popularity and interest among the growing group of sound directors and engineers.

© Marcin Klysewicz

